

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 276/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 276/02	Sprawa C-163/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas/ van Haren Schoenen BV [Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji lub unieważnienia – Oznaczenie tworzone wyłącznie przez kształt towaru – Pojęcie „kształtu” – Kolor – Umieszczenie na części towaru – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 2 – Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii)]	2
2018/C 276/03	Sprawa C-530/16: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Bezpieczeństwo kolei – Dyrektywa 2004/49/WE – Brak wydania przepisów koniecznych do zapewnienia niezależności organu dochodzeniowego)	2
2018/C 276/04	Sprawa C-650/16: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS/ Skatteministeriet (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Swoboda przedsiębiorczości – Spółka będąca rezydentem – Zysk podlegający opodatkowaniu – Ulga podatkowa – Odliczenie strat poniesionych przez stałe zakłady będące rezydentami – Zezwolenie – Odliczenie strat poniesionych przez stałe zakłady niebędące rezydentami – Wykluczenie – Wyjątek – Fakultatywny system międzynarodowego opodatkowania łącznego)	3

2018/C 276/05	Sprawa C-665/16: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/ Gmina Wrocław (Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Odpłatna dostawa towarów – Artykuł 14 ust. 1 – Przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel – Artykuł 14 ust. 2 lit. a) – Przeniesienie, w zamian za odszkodowanie, własności towaru należącego do gminy na rzecz Skarbu Państwa do celów budowy drogi krajowej – Pojęcie „odszkodowania” – Transakcja podlegająca opodatkowaniu VAT)	4
2018/C 276/06	Sprawa C-683/16: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. / Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 – Artykuł 11 – Zachowanie morskich zasobów biologicznych – Ochrona środowiska naturalnego – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Wyłączna kompetencja Unii Europejskiej]	4
2018/C 276/07	Sprawa C-39/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Lubrizol France SAS / Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures (Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ towarów – Artykuły 28 i 30 TFUE – Opłaty o skutku równoważnym – Artykuł 110 TFUE – Podatki wewnętrzne – Solidarnościowe składki społeczne od spółek – Opłata – Podstawa wymiaru – Całkowity roczny obrót spółek – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 17 – Przemieszczenie towaru do innego państwa członkowskiego – Wartość przemieszczonego towaru – Wliczenie do całkowitego rocznego obrotu)	5
2018/C 276/08	Sprawa C-169/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino / Administración del Estado (Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 35 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Ochrona świń – Produkty wytwarzane lub sprzedawane w Hiszpanii – Normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej – Warunki dotyczące używania nazwy „de cebo” – Poprawa jakości produktów – Dyrektywa 2008/120/WE – Zakres stosowania)	6
2018/C 276/09	Sprawa C-223/17 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. – Lubrizol France SAS / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska [Odwołanie – Wspólna taryfa celna – Autonomiczne cła na niektóre produkty rolne i przemysłowe – Wnioski o zawieszenie ceł – Rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 – Przyznanie zawieszenia ceł – Sprzeciw – Rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 – Zniesienie zakwestionowanych zawiesznień – Porównywalne produkty dostępne w wystarczających ilościach na rynku Unii]	7
2018/C 276/10	Sprawa C-421/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej / Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Zakres stosowania – Czynności podlegające opodatkowaniu – Dostawa towarów dokonywana odpłatnie – Przekazanie przez spółkę akcyjną nieruchomości na rzecz akcjonariusza w zamian za umorzenie jego akcji]	8
2018/C 276/11	Sprawa C-458/17 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. – Rami Makhoul / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska (Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syryjskiej Republiki Arabskiej – Środki zastosowane wobec wiodących przedsiębiorców działających w Syrii oraz wobec wpływowych członków rodzin Assad i Makhoul – Prawo do obrony – Dowód zasadności umieszczenia w wykazach)	8
2018/C 276/12	Sprawa C-589/16: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Mario Alexander Filippi i in. (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)	9

2018/C 276/13	Sprawa C-402/17 P: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 maja 2018 r. – JYSK sp. z o.o. / Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odmowa wkładu finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (FEDER) w dużym projekcie „Europejskie centrum usług wspólnych” – Skarga o stwierdzenie nieważności – Przedsiębiorstwo odpowiedzialne za realizację projektu – Przesłanki dopuszczalności – Brak bezpośredniego oddziaływania)	9
2018/C 276/14	Sprawa C-481/17: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bułgaria) – Nikolay Yanchev / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite. (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – System pomocy dozwolony przez Komisję Europejską – Pomoc na inwestycje w sektorze rolnym – Zwolnienie podatkowe – Umorzenie podatku od osób prawnych – Przesłanki – Odmowa przyznania pomocy indywidualnej na podstawie tego systemu pomocy)	10
2018/C 276/15	Sprawa C-190/18: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 30 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez juge de paix du premier canton de Schaerbeek – Belgia) – Société nationale des chemins de fer belges (SNCB) / Gherasim Sorin Rusu (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)	11
2018/C 276/16	Sprawa C-166/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale per la Campania (Włochy) w dniu 1 marca 2018 r. – Idroenergia Scrl / Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio delle Dogane di Caserta	11
2018/C 276/17	Sprawa C-249/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 11 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Financiën / CEVA Freight Holland BV	12
2018/C 276/18	Sprawa C-251/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland (Niderlandy) w dniu 12 kwietnia 2018 r. – Trace Sport / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	12
2018/C 276/19	Sprawa C-257/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – M. Güler / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	13
2018/C 276/20	Sprawa C-258/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – H. Solak / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	14
2018/C 276/21	Sprawa C-263/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV	14
2018/C 276/22	Sprawa C-264/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. / Ministerraad	15
2018/C 276/23	Sprawa C-265/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 17 kwietnia 2018 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos / Akvilė Jarmuškienė	16
2018/C 276/24	Sprawa C-269/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 19 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S / C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16
2018/C 276/25	Sprawa C-285/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – Kauno miesto savivaldybė i Kauno miesto savivaldybės administracija	17

2018/C 276/26	Sprawa C-288/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën	19
2018/C 276/27	Sprawa C-298/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Cottbus (Niemcy) w dniu 2 maja 2018 r. – Reiner Grafe i Jürgen Pohle/Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH und OSL Bus GmbH.	19
2018/C 276/28	Sprawa C-302/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 4 maja 2018 r. – X/Belgische Staat	20
2018/C 276/29	Sprawa C-314/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 8 maja 2018 r. – Openbaar Ministerie / SF	21
2018/C 276/30	Sprawa C-329/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 17 maja 2018 r. – Valsts ieņēmumu dienests / SIA „Altic”	21
2018/C 276/31	Sprawa C-335/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 23 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko AK	22
2018/C 276/32	Sprawa C-336/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Sofia (Bułgaria) w dniu 23 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko EP	23
2018/C 276/33	Sprawa C-342/18 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 maja 2018 r. przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. od postanowienia Sądu (pierwsza izba) z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-130/17, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A / Komisja	24
2018/C 276/34	Sprawa C-358/18 P: Odwołanie wniesione w dniu 1 czerwca 2018 r. przez Rzeczpospolitą Polskę od wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-507/15, Rzeczpospolita Polska / Komisja	25
2018/C 276/35	Sprawa C-363/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 4 czerwca 2018 r. – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd / Ministre de l'Économie et des Finances	27
2018/C 276/36	Sprawa C-371/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 czerwca 2018 r. – Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited przeciwko Skykick UK Limited, Skykick Inc	27
2018/C 276/37	Sprawa C-379/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2018 r. – Deutsche Lufthansa AG / Land Berlin	28
2018/C 276/38	Sprawa C-393/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 czerwca 2018 r. – UD / XB	29
2018/C 276/39	Sprawa C-432/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – Carolina Minayo Luque/ Quitxalla Stars, SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal	30
2018/C 276/40	Sprawa C-538/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 18 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Kevin Joseph Devine / Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA	30
2018/C 276/41	Sprawa C-631/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland – Niderlandy) – X BV / Inspecteur van de Belastingdienst / Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	30
2018/C 276/42	Sprawa C-686/16 P: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 8 maja 2018 r. – Meissen Keramik GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)	30

2018/C 276/43	Sprawa C-71/17: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 22 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – David Vicente Fernandes / Gabinete Português de Carta Verde	31
2018/C 276/44	Sprawa C-141/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Hiszpania) – José Luis Cabana Carballo / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	31
2018/C 276/45	Sprawa C-303/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Headlong Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	31
2018/C 276/46	Sprawa C-371/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Uber BV / Richard Leipold	31
2018/C 276/47	Sprawa C-381/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 marca 2018 r. – Komisja / Chorwacja	32
2018/C 276/48	Sprawa C-382/17: Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 24 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska	32
2018/C 276/49	Sprawa C-415/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 kwietnia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Chorwacji, popierana przez Republikę Francuską	32
2018/C 276/50	Sprawa C-491/17: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 28 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Hoteles Pinero Canarias SL / Keefe, pełnoletni bez zdolności do czynności prawnych, reprezentowany przez Eyton	32
2018/C 276/51	Sprawa C-615/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf – Niemcy) – Eurowings GmbH / Klaus Rövekamp, Christiane Rupp	33
2018/C 276/52	Sprawa C-645/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland / Aylin Wüst, Peter Wüst	33
2018/C 276/53	Sprawa C-711/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Anke Hartog / British Airways plc	33
2018/C 276/54	Sprawa C-721/17: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov / Swiss Global Air Lines AG	33
2018/C 276/55	Sprawa C-7/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Modesto Jardón Lama/ Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 276/56	Sprawa C-27/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii, popierana przez Republikę Francuską	34
2018/C 276/57	Sprawa C-57/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – AX / BW	34
2018/C 276/58	Sprawa C-87/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Wielkie Księstwo Luksemburga	34

2018/C 276/59	Sprawa C-88/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Wielkie Księstwo Luksemburga	35
2018/C 276/60	Sprawa C-196/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 czerwca 2018 r. – Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Raúl Vítor Soares de Sousa / Autoridade Tributária e Aduaneira	35
Sąd		
2018/C 276/61	Sprawa T-259/13 RENV: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Francja / Komisja (EFOGR – Sekcja Gwarancji – EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Środki wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich – Obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych – Ryczałtowa korekta finansowa – Wydatki poniesione przez Francję – Kryterium obsady – Kontrole na miejscu) .	36
2018/C 276/62	Sprawa T-104/15: Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – KV / Komisja [Umowy o dotacje zawarte w ramach programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) – Projekty „Green Business is Smart Business” i „LadybizIT: Woman entrepreneurship on the verge of ICT” – Koszty niekwalifikowalne – Skarga o stwierdzenie nieważności – Brak kompetencji Komisji]	36
2018/C 276/63	Sprawa T-306/15 i T-484/15: Wyrok Sądu z dnia z dnia 20 czerwca 2018 r. – KV / EACEA [Klauzula arbitrażowa – Umowy o dotacje zawarte w ramach programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) – Projekty NEST i „This is IT” – Koszty niekwalifikowalne – Zmiana kwalifikacji skargi]	37
2018/C 276/64	Sprawa T-537/15: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Deutsche Post / EUIPO – Verbis Alfa et EasyPack (InPost) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego InPost – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe INFOPOST i ePOST oraz wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy POST – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak naruszenia renomy i brak rozmycia – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001) – Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem}	38
2018/C 276/65	Sprawa T-227/16: Wyrok Sądu z dnia 21 czerwca 2018 r. – Haverkamp IP / EUIPO – Sissel (dywanik) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający dywanik – Wcześniejszy wzór – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Dowód nasycenia stanu sztuki wzorniczej – Brak innego całościowego wrażenia – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Artykuł 63 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002]	39
2018/C 276/66	Sprawa T-228/16: Wyrok Sądu z dnia 21 czerwca 2018 r. – Haverkamp IP / EUIPO – Sissel (Wzór powierzchni płyty z kamyków) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający wzór powierzchni płyty z kamyków – Wcześniejszy wzór – Podstawa unieważnienia – Brak nowości – Artykuł 5 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002] .	39
2018/C 276/67	Sprawa T-325/16: Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – České dráhy / Komisja (Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli – Proporcjonalność – Brak arbitralnego charakteru – Obowiązek uzasadnienia – Poszlaki o wystarczająco poważnym charakterze – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Prawo do obrony)	40

2018/C 276/68	Sprawa T-619/16: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Sicignano/EUIPO – IN.PRO. DI (GiCapri „a giacchett’e capri”) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GiCapri „a giacchett’e capri” – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy CAPRI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	41
2018/C 276/69	Sprawa T-621/16: Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – České dráhy / Komisja (Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli – Kontrola nakazana na podstawie informacji pochodzących z innej kontroli – Proporcjonalność – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Prawo do obrony)	41
2018/C 276/70	Sprawa T-739/16: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Akant Monika i Zbigniew Harasym / EUIPO – Hunter Douglas Holding (COSIMO) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego COSIMO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy COSIFLOR – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001)}	42
2018/C 276/71	Sprawa T-71/17: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – France.com / EUIPO – Francja (FRANCE.com) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FRANCE.com – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy France – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	43
2018/C 276/72	Sprawa T-78/17: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Jumbo Africa / EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy JUMBO – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania – Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]}	43
2018/C 276/73	Sprawa T-211/17: Wyrok Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – Amplexor Luxembourg / Komisja (Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej – przetwarzanie ogłoszeń przeznaczonych do publikacji w suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej – Równe traktowanie oferentów – Zneutralizowanie przewagi aktualnego wykonawcy – Nadużycie władzy)	44
2018/C 276/74	Sprawa T-362/17: Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2018 r. – NCL/EUIPO (FEEL FREE) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego FEEL FREE – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	45
2018/C 276/75	Sprawa T-556/17: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Staropilsen / EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy STAROPILSEN; STAROPLZEN – Wcześniejsze słowne, unijny i krajowe, znaki towarowe STAROPRAMEN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	45

2018/C 276/76	Sprawa T-657/17: Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Anabi Blanga/EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego HPC POLO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy POLO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Charakter odróżniający – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	46
2018/C 276/77	Sprawa T-691/17: Wyrok Sądu z dnia 29 czerwca 2018 r. – hoechstmass Balzer/ EUIPO (Kształt obudowy taśmy mierniczej) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt obudowy taśmy mierniczej – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	46
2018/C 276/78	Sprawa T-156/17: Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – L / Parament (Służba publiczna – Akredytowany asystent parlamentarny – Rozwiązanie umowy – Zawisłość sporu – Niedopuszczalność)	47
2018/C 276/79	Sprawa T-587/17: Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Unigroup/EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin) {Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego nailicin – Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluxu NAILCLIN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Kopia świadectwa rejestracji wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] – Uwzględnienie dokumentu przedłożonego wraz ze sprzeciwem – Zasada 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] – Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej}	48
2018/C 276/80	Sprawa T-258/18: Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – Brunke/Komisja.	48
2018/C 276/81	Sprawa T-316/18: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Mediaservis / Komisja	49
2018/C 276/82	Sprawa T-318/18: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Amazon EU i Amazon.com / Komisja	51
2018/C 276/83	Sprawa T-358/18: Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2018 r. – J. García Carrión / EUIPO – Codorníu (JAUME CODORNÍU)	52
2018/C 276/84	Sprawa T-359/18: Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2018 r. – Unifarco/EUIPO – GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)	53
2018/C 276/85	Sprawa T-361/18: Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2018 r. – APEDA / EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)	54
2018/C 276/86	Sprawa T-366/18: Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2018 r. – Pet King Brands / EUIPO – Virbac (SUIMOX)	55
2018/C 276/87	Sprawa T-367/18: Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2018 r. – Sixsigma Networks Mexico/EUIPO – Marijn van Oosten Holding (UKIO)	56
2018/C 276/88	Sprawa T-368/18: Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2018 r. – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret / EUIPO – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)	56
2018/C 276/89	Sprawa T-369/18: Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2018 r. – Napolitano/Komisja	57
2018/C 276/90	Sprawa T-371/18: Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2018 r. – Reiner Stemme Utility Air Systems / EASA	58
2018/C 276/91	Sprawa T-378/18: Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2018 r. – NHS / EUIPO – HLC SB Distribution (CRUZADE)	59

2018/C 276/92	Sprawa T-381/18: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2018 r. – Engel / EUIPO – F. Engel (ENGEL)	60
2018/C 276/93	Sprawa T-487/17: Postanowienie Sądu z dnia 19 czerwca 2018 r. – UE / Komisja	61
2018/C 276/94	Sprawa T-620/17: Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Teollisuuden Voima / Komisja .	61
2018/C 276/95	Sprawa T-148/18: Postanowienie Sądu z dnia 19 czerwca 2018 r. – UE / Komisja	61

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 276/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 268 z 30.7.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 259 z 23.7.2018

Dz.U. C 249 z 16.7.2018

Dz.U. C 240 z 9.7.2018

Dz.U. C 231 z 2.7.2018

Dz.U. C 221 z 25.6.2018

Dz.U. C 211 z 18.6.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas/ van Haren Schoenen BV

(Sprawa C-163/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji lub unieważnienia – Oznaczenie tworzone wyłącznie przez kształt towaru – Pojęcie „kształtu” – Kolor – Umiejscowienie na części towaru – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 2 – Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii)]

(2018/C 276/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Louboutin, Christian Louboutin Sas

Strona pozwana: van Haren Schoenen BV

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że oznaczenie przedstawiające kolor naniesiony na podeszwę buta na wysokim obcasie, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie składa się wyłącznie z „kształtu” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-530/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Bezpieczeństwo kolei – Dyrektywa 2004/49/WE – Brak wydania przepisów koniecznych do zapewnienia niezależności organu dochodzeniowego)

(2018/C 276/03)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i K. Majcher, pełnomocnicy, wspierani przez eksperta T. Warchoła)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując środków koniecznych do zagwarantowania niezależności organizacyjnej i decyzyjnej organu dochodzeniowego od przedsiębiorstwa kolejowego i zarządcy infrastruktury kolejowej kontrolowanych przez ministra właściwego do spraw transportu, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 21 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei).
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS / Skatteministeriet

(Sprawa C-650/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Swoboda przedsiębiorczości – Spółka będąca rezydentem – Zysk podlegający opodatkowaniu – Ulga podatkowa – Odliczenie strat poniesionych przez stałe zakłady będące rezydentami – Zezwolenie – Odliczenie strat poniesionych przez stałe zakłady niebędące rezydentami – Wykluczenie – Wyjątek – Fakultatywny system międzynarodowego opodatkowania łącznego)

(2018/C 276/04)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: A/S Bevola, Jens W. Trock ApS

Strona przeciwna: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które wyklucza możliwość odliczenia przez spółkę będącą rezydentem, która nie wybrała systemu międzynarodowego opodatkowania łącznego takiego jak będący przedmiotem postępowania głównego, od jej zysku podlegającego opodatkowaniu strat poniesionych przez stały zakład położony w innym państwie członkowskim, podczas gdy z jednej strony spółka ta wyczerpała wszystkie możliwości odliczenia tych strat, jakie oferuje jej prawo państwa członkowskiego położenia tego zakładu, a z drugiej strony przestała od niego otrzymywać jakiegokolwiek przychody, tak iż nie istnieje już żadna możliwość uwzględnienia tych strat w owym państwie członkowskim, co należy do oceny sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów / Gmina Wrocław

(Sprawa C-665/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Odpłatna dostawa towarów – Artykuł 14 ust. 1 – Przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel – Artykuł 14 ust. 2 lit. a) – Przeniesienie, w zamian za odszkodowanie, własności towaru należącego do gminy na rzecz Skarbu Państwa do celów budowy drogi krajowej – Pojęcie „odszkodowania” – Transakcja podlegająca opodatkowaniu VAT)

(2018/C 276/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona przeciwna: Gmina Wrocław

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. a) oraz art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stanowi transakcję podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej przeniesienie własności nieruchomości należącej do podatnika podatku od wartości dodanej na rzecz Skarbu Państwa członkowskiego, dokonane z mocy prawa i w zamian za zapłatę odszkodowania, w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której ta sama osoba reprezentuje zarazem organ wywłaszczający i wywłaszczaną gminę, i w której ta ostatnia nadal w praktyce zarządza daną nieruchomością, nawet jeżeli wypłata odszkodowania została dokonana tylko jako wewnętrzne przeksięgowanie w budżecie gminy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgesicht Köln – Niemcy) – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-683/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 – Artykuł 11 – Zachowanie morskich zasobów biologicznych – Ochrona środowiska naturalnego – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Wyłączna kompetencja Unii Europejskiej]

(2018/C 276/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie przyjmowało w odniesieniu do wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji środki, które są dla niego niezbędne do wypełnienia jego obowiązków na podstawie art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i które zakazują całkowicie na obszarach Natura 2000 gospodarczego rybołówstwa morskiego z użyciem narzędzi ciągnionych i sieci stawnych, gdyż takie środki mają wpływ na statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przyjęciu przez państwo członkowskie środków takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, dotyczących wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, które są niezbędne do tego, by umożliwić mu wypełnienie jego obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Lubrizol France SAS / Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Sprawa C-39/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ towarów – Artykuły 28 i 30 TFUE – Opłaty o skutku równoważnym – Artykuł 110 TFUE – Podatki wewnętrzne – Solidarnościowe składki społeczne od spółek – Opłata – Podstawa wymiaru – Całkowity roczny obrót spółek – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 17 – Przemieszczenie towaru do innego państwa członkowskiego – Wartość przemieszczonego towaru – Wliczenie do całkowitego rocznego obrotu)

(2018/C 276/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lubrizol France SAS

Strona pozwana: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Sentencja

Artykuły 28 i 30 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego, które przewiduje, że podstawę wymiaru składek pobieranych od rocznego obrotu spółki, pod warunkiem że osiąga on lub przekracza określoną kwotę, oblicza się z uwzględnieniem wartości reprezentatywnej dla towarów przemieszczonych przez podatnika lub na jego rachunek, do celów działalności jego przedsiębiorstwa, z tego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przy czym wartość tę uwzględnia się z chwilą tego przemieszczenia, podczas gdy w sytuacji kiedy towary te są przemieszczane przez podatnika lub na jego rachunek, do celów działalności jego przedsiębiorstwa, w obrębie danego państwa członkowskiego, ich wartość uwzględnia się w tej podstawie wymiaru dopiero przy ich późniejszej sprzedaży, o ile:

- po pierwsze, wartość tych towarów nie jest ponownie zaliczana do tej podstawy wymiaru przy ich późniejszej sprzedaży w tym samym państwie członkowskim,
- po drugie, ich wartość jest odliczana od tej podstawy, jeśli towary te nie są przeznaczone do sprzedaży w innym państwie członkowskim lub nie zostały sprzedane i zostały przekierowane z powrotem do państwa członkowskiego pochodzenia, oraz
- po trzecie, korzyści wynikające z przeznaczenia tych składek nie pokrywają w pełni obciążenia produktu krajowego wprowadzanego do obrotu na rynku krajowym podczas wprowadzania do obrotu, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino / Administración del Estado

(Sprawa C-169/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 35 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Ochrona świń – Produkty wytwarzane lub sprzedawane w Hiszpanii – Normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej – Warunki dotyczące używania nazwy „de cebo” – Poprawa jakości produktów – Dyrektywa 2008/120/WE – Zakres stosowania)

(2018/C 276/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Strona pozwana: Administración del Estado

Sentencja

1) Artykuły 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- artykuł 34 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym nazwa handlowa „iberico de cebo” może być przyznana jedynie produktom spełniającym określone wymogi ustanowione w tym uregulowaniu krajowym, ponieważ to uregulowanie pozwala na przywóz i wprowadzanie do obrotu produktów z państw członkowskich innych niż państwo, w którym przyjęto omawiane uregulowanie krajowe, pod nazwami, którymi opatrzone są te produkty zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego ich pochodzenia, nawet jeśli są one podobne do nazw określonych w uregulowaniu krajowym spornym w postępowaniu głównym, zbliżone do nich lub z nimi zbieżne;
- artykuł 35 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym.

2) Artykuł 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń, w związku z art. 12 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, uzależniającemu używanie niektórych nazw handlowych w odniesieniu do produktów ze świń rasy iberyjskiej wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od przestrzegania przez producentów warunków hodowli świń rasy iberyjskiej bardziej restrykcyjnych niż warunki przewidziane w tym art. 3 ust. 1 lit. a) i minimalnego wieku przy uboju wynoszącego dziesięć miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. – Lubrizol France SAS / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-223/17 P) ⁽¹⁾

[**Odwołanie – Wspólna taryfa celna – Autonomiczne cła na niektóre produkty rolne i przemysłowe – Wnioski o zawieszenie ceł – Rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 – Przyznanie zawieszenia ceł – Sprzeciw – Rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 – Zniesienie zakwestionowanych zawiesznień – Porównywalne produkty dostępne w wystarczających ilościach na rynku Unii]**

(2018/C 276/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lubrizol France SAS (przedstawiciele: R. MacLean, solicitor, wspierany przez A. Bochon, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis i A. Caeiros, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Lubrizol France SAS pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – SzeF Krajowej Administracji Skarbowej / Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

(Sprawa C-421/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Zakres stosowania – Czynności podlegające opodatkowaniu – Dostawa towarów dokonywana odpłatnie – Przekazanie przez spółkę akcyjną nieruchomości na rzecz akcjonariusza w zamian za umorzenie jego akcji]

(2018/C 276/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SzeF Krajowej Administracji Skarbowej

Strona przeciwna: Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przekazanie przez spółkę akcyjną na rzecz jednego z jej akcjonariuszy własności nieruchomości, dokonane, jak w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, tytułem wynagrodzenia za nabycie przez ową spółkę akcyjną, w ramach mechanizmu umorzenia akcji przewidzianego w przepisach krajowych, akcji posiadanych przez owego akcjonariusza w jej kapitale zakładowym, stanowi odpłatną dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, o ile owa nieruchomość jest związana z działalnością gospodarczą owej spółki akcyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. – Rami Makhoul / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-458/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syryjskiej Republiki Arabskiej – Środki zastosowane wobec wiodących przedsiębiorców działających w Syrii oraz wobec wpływowych członków rodzin Assad i Makhoul – Prawo do obrony – Dowód zasadności umieszczenia w wykazach)

(2018/C 276/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rami Makhoul (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Havas i R. Tricot, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone*
- 2) *Rami Makhlouf zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej oraz przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Mario Alexander Filippi i in.

(Sprawa C-589/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 276/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s.r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz, Klara Matyiko

Przy udziale: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Eferding, Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (sąd administracyjny kraju związkowego Górnej Austrii, Austria) postanowieniem z dnia 16 listopada 2016 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 maja 2018 r. – JYSK sp. z o.o. / Komisja Europejska

(Sprawa C-402/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odmowa wkładu finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (FEDER) w dużym projekcie „Europejskie centrum usług wspólnych” – Skarga o stwierdzenie nieważności – Przedsiębiorstwo odpowiedzialne za realizację projektu – Przesłanki dopuszczalności – Brak bezpośredniego oddziaływania)

(2018/C 276/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: JYSK sp. z o.o. (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B.-R. Killmann)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 2) JYSK sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bułgaria) – Nikolay Yanchev / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite.

(Sprawa C-481/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – System pomocy dozwolony przez Komisję Europejską – Pomoc na inwestycje w sektorze rolnym – Zwolnienie podatkowe – Umorzenie podatku od osób prawnych – Przesłanki – Odmowa przyznania pomocy indywidualnej na podstawie tego systemu pomocy)

(2018/C 276/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nikolay Yanchev

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

Decyzję Komisji Europejskiej z dnia 11 lutego 2011 r. C (2011) 863 w sprawie przyznania pomocy państwa w ramach art. 107 i 108 TFUE i zezwalającej na system pomocy nr 546/2010 ustanowiony przez Republikę Bułgarii na rzecz inwestycji w gospodarstwa rolne poprzez odstąpienie od wymiaru podatku dochodowego od osób prawnych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona przeszkody temu, aby to państwo członkowskie odmówiło przyznania pomocy w ramach tego systemu z tego powodu, że wnioskodawca nie spełnia przesłanki przewidzianej w prawie krajowym, zgodnie z którą podatnikowi, który ma dług względem państwa nie przysługuje prawo do pomocy i to niezależnie od okoliczności, że ta decyzja wyraźnie nie przewiduje takiej przesłanki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 30.10.2017.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 30 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez juge de paix du premier canton de Schaerbeek – Belgia) – Société nationale des chemins de fer belges (SNCB) / Gherasim Sorin Rusu

(Sprawa C-190/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 276/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge de paix du premier canton de Schaerbeek

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Société nationale des chemins de fer belges (SNCB)

Strona pozwana: Gherasim Sorin Rusu

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez juge de paix du premier canton de Schaerbeek (Belgia) postanowieniem z dnia 20 lutego 2018 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale per la Campania (Włochy) w dniu 1 marca 2018 r. – Idroenergia Scrl / Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio delle Dogane di Caserta

(Sprawa C-166/18)

(2018/C 276/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale per la Campania.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Idroenergia Scrl

Strona pozwana: Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio delle Dogane di Caserta

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2018 r. Trybunał (szósta izba) uznał za oczywiście niedopuszczalny wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale per la Campania (Włochy).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 11 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Financiën / CEVA Freight Holland BV

(Sprawa C-249/18)

(2018/C 276/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona przeciwna: CEVA Freight Holland BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 [z dnia 12 października 1992 r.] ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że po zaksięgowaniu [długu celnego] zgłaszający może jeszcze – powołując się na art. 147 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 [z dnia 2 lipca 1993 r.] ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾ – dokonać następczo wyboru innej, niższej ceny transakcyjnej przywożonych towarów, dążąc w ten sposób do obniżenia wysokości długu celnego?
- 2) a. Czy do celów stosowania art. 221 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 kwestia ustalenia chwili dokonania powiadomienia dłużnika stanowi zagadnienie z zakresu prawa Unii?

b. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a: czy artykuł 221 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że rzucone powiadomienie powinno zostać doręczone dłużnikowi w terminie trzech lat od powstania długu celnego, czy też wystarczy, żeby w powyższym terminie powiadomienie takie zostało do dłużnika wysłane?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 4, s. 307.

⁽²⁾ Dz.U. 1993, L 253, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 6, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland (Niderlandy) w dniu 12 kwietnia 2018 r. – Trace Sport / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Sprawa C-251/18)

(2018/C 276/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trace Sport.

Strona przeciwna: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie wykonawcze nr 501/2013 ⁽¹⁾ jest ważne w zakresie, w jakim dotyczy ono producenta-eksportera Kelani Cycles?

- 2) Czy rozporządzenie wykonawcze nr 501/2013 jest ważne w zakresie, w jakim dotyczy ono producenta-eksportera Creative Cycles?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 501/2013 z dnia 29 maja 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 990/2011 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Indonezji, z Malezji, ze Sri Lanki i z Tunezji, Dz.U. 2013, L 153, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – M. Güler / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Sprawa C-257/18)

(2018/C 276/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: M. Güler

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obywatel turecki, który posiadał dostęp do legalnego rynku pracy w państwie członkowskim, uzyskał obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie zrzekając się obywatelstwa tureckiego, a następnie dobrowolnie zrzekł się obywatelstwa przyjmujące państwa członkowskiego, a tym samym obywatelstwa Unii Europejskiej, może – powołując się na art. 6 decyzji 3/80 ⁽¹⁾ – uniknąć stosowania wobec niego warunku zamieszkiwania przewidzianego w ustawie TW ⁽²⁾?
- 2) Jeśli tak, to w którym momencie obywatel Turcji musi spełnić warunek nieposiadania obywatelstwa Unii Europejskiej, aby mógł się on powoływać na uprawnienia wynikające z art. 6 decyzji 3/80: już w momencie opuszczenia państwa przyjmującego czy też dopiero później, w momencie, w którym świadczenie, które miałyby zostać przeniesione, miałyby być wypłacone za granicą?
- 3) Czy art. 6 ust. 1 decyzji 3/80 należy zatem interpretować w ten sposób, że obywatelowi Turcji, który w momencie powrotu do Turcji posiadał jeszcze obywatelstwo państwa członkowskiego, ale zrzekł się go dobrowolnie w późniejszym momencie, nie można począwszy od tego późniejszego momentu odmówić uprawnienia do specjalnego świadczenia o charakterze nieskładkowym, które ma na celu zagwarantowanie wynagrodzenia minimalnego w oparciu o minimum socjalne tego państwa członkowskiego tylko z tego powodu, że zamieszkuje on w Turcji, nawet jeśli do czasu opuszczenia tego państwa członkowskiego nie mógł on ubiegać się o to specjalne świadczenie, ponieważ wtedy jeszcze nie były spełnione przesłanki jego przyznania?

⁽¹⁾ Decyzja nr 3/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin, Dz.U. 1983, C 110, s. 60.

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toeslagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toeslagenwet) [ustawa o świadczeniach dodatkowych].

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – H. Solak / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Sprawa C-258/18)

(2018/C 276/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: H. Solak

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obywatel turecki, który posiadał dostęp do legalnego rynku pracy w państwie członkowskim, uzyskał obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie zrzekając się obywatelstwa tureckiego, a następnie dobrowolnie zrzekł się obywatelstwa przyjmującego państwa członkowskiego, a tym samym obywatelstwa Unii Europejskiej, może – powołując się na art. 6 decyzji 3/80 ⁽¹⁾ – uniknąć stosowania wobec niego przewidzianego w krajowym ustawodawstwie obowiązującym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych warunku zamieszkiwania, którego spełnienie jest wymagane w stosunku do obywateli Unii Europejskiej?
- 2) Czy art. 6 ust. 1 decyzji nr 3/80 z uwzględnieniem art. 59 protokołu dodatkowego należy zatem interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on takiemu uregulowaniu ustawowemu państwa członkowskiego jak art. 4a ustawy TW ⁽²⁾, na podstawie którego przyznane świadczenie uzupełniające zostaje cofnięte w przypadku, gdy uprawniony przeprowadzi się do Turcji, nawet jeśli uprawniony ten opuścił terytorium państwa członkowskiego ze swojej własnej inicjatywy, po dobrowolnym zrzeczeniu się obywatelstwa tego państwa członkowskiego i jednocześnie nie ustalono, że nie ma on już dostępu do legalnego rynku pracy tego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Decyzja nr 3/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin, Dz.U. 1983, C 110, s. 60.

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toelagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toelagenwet) [ustawa o świadczeniach dodatkowych].

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

(Sprawa C-263/18)

(2018/C 276/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Strona pozwana: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pod zawartym tam sformułowaniem „jakakolwiek forma publicznego rozpowszechniania oryginału swoich utworów lub ich kopii w drodze sprzedaży lub w inny sposób” należy rozumieć także udostępnianie w sieci książek elektronicznych (będących cyfrowymi kopiami książek chronionych prawem autorskim) do pobrania na użytek nieograniczony czasowo za cenę, która stanowi dla uprawnionego z tytułu prawa autorskiego wynagrodzenie odpowiadające wartości ekonomicznej kopii należącego do niego utworu?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy w odniesieniu do oryginału lub kopii utworu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE, prawo do rozpowszechniania na obszarze Unii wyczerpuje się z chwilą pierwszej sprzedaży lub innego przekazania danego materiału – przez co rozumie się tu udostępnianie w sieci książek elektronicznych (będących cyfrowymi kopiami książek chronionych prawem autorskim) do pobrania na użytek nieograniczony czasowo za cenę, która stanowi dla uprawnionego z tytułu prawa autorskiego wynagrodzenie odpowiadające wartości ekonomicznej kopii należącego do niego utworu – na obszarze Unii przez uprawnionego z tytułu prawa autorskiego lub za jego zezwoleniem?
- 3) Czy art. 2 dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, że przekazanie pomiędzy kolejnymi nabywcami legalnie nabytego egzemplarza, w odniesieniu do którego wyczerpało się prawo do jego rozpowszechniania, obejmuje zezwolenie na wspomniane w tymże artykule czynności rozpowszechniania, o ile są one konieczne do celów legalnego korzystania z takiego egzemplarza i, jeżeli tak, to jakie warunki muszą być wówczas spełnione?
- 4) Czy art. 5 dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, że uprawniony z tytułu prawa autorskiego nie może sprzeciwiać się czynnościom rozpowszechniania koniecznym do przekazania pomiędzy kolejnymi nabywcami legalnie nabytego egzemplarza, w odniesieniu do którego wyczerpało się prawo do rozpowszechniania i, jeżeli tak, to jakie warunki muszą być wówczas spełnione?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17, t. 1, s. 230.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia)
w dniu 13 kwietnia 2018 r. – P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. / Ministerraad**

(Sprawa C-264/18)

(2018/C 276/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Strona pozwana: Ministerraad

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. c) i lit. d) ppkt (i), (ii) i (v) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE jest zgodny z zasadą równego traktowania, ewentualnie w związku z zasadą pomocniczości oraz art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że wymienione w tym przepisie usługi zostały wyłączone z zakresu zastosowania zasad udzielania zamówień publicznych określonych w tej dyrektywie, które gwarantują jednak pełną konkurencyjność i swobodny przepływ przy udzielaniu zamówień publicznych na usługi?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 65.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 17 kwietnia 2018 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos / Akvilė Jarmušienė

(Sprawa C-265/18)

(2018/C 276/23)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga strona postępowania: Akvilė Jarmušienė

Zainteresowana strona trzecia: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

Czy art. 282–292 dyrektywy 2006/112/WE Rady⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak zaistniałe w rozpatrywanej sprawie, gdy dwa towary zostają dostarczone w drodze tej samej transakcji, ale limit rocznego obrotu (rozmiaru działalności) określony w art. 287 dyrektywy 2006/112/WE (i w stosownych przepisach prawa krajowego) zostaje przekroczony jedynie w odniesieniu do dostawy jednego z tych towarów, to podatnik (dostawca) jest obowiązany w szczególności do naliczenia i zapłaty podatku od wartości dodanej (1) od całkowitej wartości tej transakcji (wartości dostawy obydwu towarów), czy też (2) jedynie od części transakcji, w stosunku do której wspomniany limit (rozmiar działalności) jest przekroczony (od wartości dostawy jednego z tych towarów)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 19 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S / C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-269/18)

(2018/C 276/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Strona przeciwna: C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy organ rozstrzygający oddali wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jako oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 46 ust. 6 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona)⁽¹⁾, a [wniesiony do sądu] środek odwoławczy od tego rozstrzygnięcia nie ma zgodnie z prawem krajowym skutku automatycznie zawieszającego, art. 46 ust. 8 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że już samo złożenie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego ma ten skutek, że pobyt wnioskodawcy na terytorium państwa członkowskiego nie może być już uznawany za nielegalny w rozumieniu art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽²⁾ i dlatego ma wobec niego zastosowanie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona)⁽³⁾?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze znaczenie ma fakt, że prawo krajowe – z uwagi na zasadę non-refoulement – przewiduje, iż wnioskodawca nie zostanie wydany, zanim właściwy sąd nie wyda decyzji w przedmiocie wniosku o umożliwienie wnioskodawcy pozostania na terytorium krajowym w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie mające zapaść w przedmiocie środka odwoławczego od decyzji odmawiającej przyznania mu ochrony międzynarodowej?

⁽¹⁾ Dz. U. 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ Dz. U. 2008, L 348, s. 98.

⁽³⁾ Dz. U. 2013, L 180, s. 96.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – Kauno miesto savivaldybė i Kauno miesto savivaldybės administracija

(Sprawa C-285/18)

(2018/C 276/25)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Druga strona postępowania: UAB „Irgita”, UAB „Kauno švara”

Pytania prejudycjalne

- 1) Przy uwzględnieniu okoliczności rozpatrywanej sprawy, czy zamówienie typu in-house jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 2004/18⁽¹⁾, czy dyrektywy 2014/24⁽²⁾, w sytuacji, w której postępowania dotyczące udzielenia spornego zamówienia in-house, w tym między innymi postępowanie administracyjne, zostały wszczęte, gdy dyrektywa 2004/18 wciąż obowiązywała, lecz sama umowa została zawarta w dniu 19 maja 2016 r., gdy dyrektywa 2004/18 nie miała już mocy obowiązującej?

- 2) Przy założeniu, że zamówienie typu in-house jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 2004/18:
- czy art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy (lecz bez ograniczenia się do tego przepisu), biorąc pod uwagę wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Teckal (C-107/98), Jean Auroux i in. (C-220/05) oraz ANAV (C-410/04) oraz inne orzeczenia, należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że pojęcie „zamówienia in-house” jest objęte zakresem prawa Unii oraz że na treść i stosowanie tego pojęcia nie ma wpływu prawo krajowe państw członkowskich, w tym ograniczenia dotyczące udzielania takich zamówień, na przykład obowiązek spełniania warunku, że umowy zawierane w ramach udzielania zamówień publicznych nie pozwalają na zapewnienie jakości, dostępności i ciągłości świadczonych usług?
 - jeżeli odpowiedź na poprzednie pytanie jest przecząca, to znaczy, jeżeli pojęcie „zamówienia in-house” jest objęte, w części lub w całości, zakresem prawa państw członkowskich, czy wskazany powyżej przepis dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że państwu członkowskiemu przysługuje uznanie w zakresie ustanawiania ograniczeń lub dodatkowych warunków udzielenia zamówień typu in-house (w porównaniu z prawem Unii i interpretującym to prawo orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości), lecz mogą one skorzystać z tego uznania wyłącznie za pośrednictwem szczególnych i jasnych przepisów prawa stanowionego dotyczących zamówień publicznych?
- 3) Przy założeniu, że zamówienie typu in-house jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 2014/24:
- czy przepisy art. 1 ust. 4 i art. 12 dyrektywy oraz postanowienia art. 36 karty, łącznie bądź odrębnie (lecz bez ograniczenia się do tych przepisów), biorąc pod uwagę wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Teckal (C-107/98), Jean Auroux i in. (C-220/05) oraz ANAV (C-410/04) oraz inne orzeczenia, należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że pojęcie „zamówienia in-house” jest objęte zakresem prawa Unii oraz że na treść i stosowanie tego pojęcia nie ma wpływu prawo krajowe państw członkowskich, w tym ograniczenia dotyczące udzielania takich zamówień, na przykład obowiązek spełniania warunku, że umowy zawierane w ramach udzielania zamówień publicznych nie pozwalają na zapewnienie jakości, dostępności i ciągłości świadczonych usług?
 - jeżeli odpowiedź na poprzednie pytanie jest przecząca, to znaczy, jeżeli pojęcie „zamówienia in-house” jest objęte, w części lub w całości, zakresem prawa państw członkowskich, czy przepis art. 12 dyrektywy 2014/24 należy interpretować w ten sposób, że państwu członkowskiemu przysługuje uznanie w zakresie ustanawiania ograniczeń lub dodatkowych warunków udzielenia zamówień typu in-house (w porównaniu z prawem Unii i interpretującym to prawo orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości), lecz mogą one skorzystać z tego uznania wyłącznie za pośrednictwem szczególnych i jasnych przepisów prawa stanowionego dotyczących zamówień publicznych?
- 4) Niezależnie od tego, która z dyrektyw znajduje zastosowanie do spornego zamówienia typu in-house, czy zasady równego i niedyskryminacyjnego traktowania wykonawców oraz przejrzystości (art. 2 dyrektywy 2004/18 i art. 18 dyrektywy 2014/24), ogólny zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową (art. 18 TFUE), swoboda przedsiębiorczości (art. 49 TFUE), swoboda świadczenia usług (art. 56 TFUE), możliwość przyznania przedsiębiorstwom praw wyłącznych (art. 106 TFUE) i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości (wyroki Teckal, ANAV, Sea, Undis Servizi i inne orzeczenia) powinny być rozumiane i interpretowane w ten sposób, że zamówienie typu in-house udzielane przez instytucję zamawiającą na rzecz podmiotu prawnie odrębnego od tej instytucji zamawiającej – w sytuacji gdy instytucja zamawiająca sprawuje nad tym podmiotem kontrolę podobną do kontroli, którą sprawuje nad swoimi własnymi jednostkami organizacyjnymi, a działalność tego podmiotu polega głównie na działaniach wykonywanych na rzecz instytucji zamawiającej – jest samo w sobie zgodne z prawem, a w szczególności nie narusza prawa innych wykonawców do uczciwej konkurencji, nie dyskryminuje tych innych wykonawców i nie prowadzi do przyznania uprzywilejowanego traktowania kontrolowanemu podmiotowi, na rzecz którego udzielono zamówienia typu in-house?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004, L 134, s. 114).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-288/18)

(2018/C 276/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

Czy podpozycje CN 8528 51 00 i 8528 59 40 Nomenklatury scalonej (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 25 października 2013 r.) należy interpretować w ten sposób, że płaskie wyświetlacze panelowe z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD), które zostały zaprojektowane i wyprodukowane w celu wyświetlania danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych oraz wyświetlania złożonych sygnałów wideo pochodzących z innych źródeł, bez względu na pozostałe cechy i właściwości danego monitora, powinny być sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8528 59 40, jeżeli ze względu na swoje wymiary, wagę i funkcjonalność nie są przeznaczone do pracy z bliskiej odległości? Czy ma przy tym znaczenie, że użytkownik monitora (osoba odczytująca z niego informacje) jest tą samą osobą, która przetwarza i/lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Cottbus (Niemcy) w dniu 2 maja 2018 r. – Reiner Grafe i Jürgen Pohle/Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH und OSL Bus GmbH.

(Sprawa C-298/18)

(2018/C 276/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Strona pozwana: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przekazanie zakładu w postaci obsługi linii autobusowych przez jednego przewoźnika autobusowego drugiemu w trybie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie dyrektywy 92/50/EWG odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi ⁽¹⁾ stanowi przejęcie zakładu w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 77/187/EWG ⁽²⁾ także wtedy, gdy między wskazanymi przedsiębiorstwami nie doszło do przekazania żadnych istotnych środków zakładu, w szczególności żadnych autobusów?

- 2) Czy założenie, że autobusy przy uwzględnieniu czasowego ograniczenia zamówienia publicznego na usługi, opartego na racjonalnej uzasadnionej ekonomicznie decyzji, z powodu ich wieku i podwyższonych wymogów technicznych (emisja spalin, pojazdy niskopodłogowe) nie mają już istotnego znaczenia z perspektywy wartości zakładu, uzasadnia odstąpienie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej od wyroku z dnia 25 stycznia 2001 r. (C-172/99) w ten sposób, że w takiej sytuacji do zastosowania dyrektywy 77/187/EWG może prowadzić przejście istotnej części załogi?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi; Dz.U. 1992 L 209, s.1.
- ⁽²⁾ Dyrektywa Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich, odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów; Dz.U. 1977 L 61, s.26.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 4 maja 2018 r. – X/Belgische Staat**

(Sprawa C-302/18)

(2018/C 276/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/109/WE⁽¹⁾, który stanowi (między innymi), że w celu uzyskania statusu rezydenta długoterminowego obywatele państw trzecich muszą udowodnić, że w odniesieniu do siebie i do członków swoich rodzin pozostających na ich utrzymaniu „posiadają” oni stałe i regularne dochody wystarczające do utrzymania danej osoby i członków jej rodziny, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego, należy interpretować w ten sposób, że mowa tu wyłącznie o „dochodach własnych obywatela państwa trzeciego?”
- 2) Czy wystarczające dla tego celu jest, aby obywatel państwa trzeciego takie dochody miał do swej dyspozycji bez obwarowania ich pochodzenia żadnymi wymogami, tak aby możliwość dysponowania takimi dochodami mogli zapewnić mu także członek rodziny lub inna osoba trzecia?
- 3) W razie udzielenia na ostatnie pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy dla wykazania, że wnioskodawca posiada dochody w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/109/WE, wystarczające w takim przypadku jest przedstawienie dowodu na pokrywanie kosztów pobytu przez inną osobę, w którym osoba taka zobowiązuje się do zapewnienia, że wnioskodawca ubiegający się o status rezydenta długoterminowego będzie „posiadał, w odniesieniu do siebie i do członków swojej rodziny pozostających na jego utrzymaniu, stabilne, regularne i wystarczające środki pozwalające na utrzymanie siebie i członków swojej rodziny, tak aby nie stanowić obciążania dla władz publicznych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi; Dz.U. 2004, L 16, s.44.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 8 maja 2018 r. – Openbaar Ministerie / SF**

(Sprawa C-314/18)

(2018/C 276/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: SF

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 i art. 5 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾, a także art. 1 lit. a) i b), art. 3 ust. 3 i 4 oraz art. 25 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wydające nakaz państwo członkowskie jako państwo wydające:

w przypadku gdy wykonujące nakaz państwo członkowskie uzależniło wydanie własnego obywatela w celu przeprowadzenia postępowania karnego od określonej w art. 5 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW gwarancji, że dana osoba po przesłuchaniu zostanie ponownie przekazana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego w celu odbycia tam ewentualnej kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności, orzeczonych w wydającym nakaz państwie członkowskim,

musi – po uprawomocnieniu się skazania na karę pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności – rzeczywiście przekazać daną osobę dopiero wtedy, gdy „wszelkie inne postępowania w sprawie przestępstwa, którego dotyczy wniosek o przekazanie” – takie jak postępowanie w sprawie konfiskaty – zostaną prawomocnie zakończone?

- 2) Czy art. 25 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że gdy państwo członkowskie wydało własnego obywatela na podstawie gwarancji określonej w art. 5 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW jako państwo wykonujące, uznając i wykonując wyrok wydany w odniesieniu do tej osoby – odmiennie niż przewiduje do art. 8 ust. 2 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW – może ono sprawdzić, czy nałożona na tę osobę kara polegająca na pozbawieniu wolności odpowiada karze, która byłaby nałożona w państwie wykonującym za dany czyn, i w razie konieczności może dostosować nałożoną karę polegającą na pozbawieniu wolności?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja ramowa z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. 2008, L 327, s. 27).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 17 maja 2018 r. – Valsts ierēmumu dienests / SIA „Altic”**

(Sprawa C-329/18)

(2018/C 276/30)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: SIA „Altic”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 168 lit. a) dyrektywy [2006/112/WE]⁽¹⁾, w świetle celu rozporządzenia (WE) nr 178/2002⁽²⁾, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego (który to cel można osiągnąć m.in. poprzez zapewnienie możliwości monitorowania żywności), należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on odmowie odliczenia naliczonego podatku w przypadku, gdy podatnik uczestniczący w łańcuchu żywnościowym nie wykazał, przy wyborze kontrahenta, większej staranności (poza zwykłymi praktykami handlowymi), polegającej zasadniczo na obowiązku przeprowadzenia czynności sprawdzających w stosunku do drugiego kontrahenta, choć jednocześnie sprawdził jakość żywności, realizując w ten sposób cel rozporządzenia nr 178/2002?
- 2) Czy wymóg ustanowiony w art. 6 rozporządzenia nr 852/2004⁽³⁾ oraz w art. 31 rozporządzenia nr 882/2004⁽⁴⁾, dotyczący wpisu do rejestru przedsiębiorstwa spożywczego, interpretowany w świetle art. 168 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE, zobowiązuje do tego, by strona, która jest kontrahentem takiego przedsiębiorstwa, sprawdziła jego rejestrację, oraz czy sprawdzenie to jest istotne dla ustalenia, czy wspomniana strona wiedziała lub powinna była wiedzieć, że uczestniczyła w transakcji z fikcyjnym przedsiębiorstwem, zważywszy na specyfikę rzeczonyj transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych [Dz.U. 2004, L 139, s. 1 (sprostowanie w Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 3)].

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. 2004, L 165, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 23 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko AK**

(Sprawa C-335/18)

(2018/C 276/31)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

AK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on prawodawstwo krajowe, w którym przewidziano automatyczny przepadek na rzecz państwa zatrzymanej i niezadeklarowanej w odpowiednim trybie kwoty, przewożonej przez zewnętrzną granicę Unii Europejskiej, jedynie jako skutek niezadeklarowania tej kwoty, i gdy ten przepadek nie jest niezbędny do ustalenia pochodzenia rozpatrywanej kwoty[?]

- 2) Czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on prawodawstwo krajowe, w którym za wskazany w pytaniu 1 czyn – obok kar pozbawienia wolności do lat 5 lub grzywny w wysokości jednej piątej wartości przedmiotu przestępstwa – przewidziano również obowiązkowy przepadek przedmiotu przestępstwa na rzecz państwa, bez względu na pochodzenie niezadeklarowanej kwoty[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. 2005, L 309, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Apelatiwen syd – Sofia
(Bułgaria) w dniu 23 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko EP**

(Sprawa C-336/18)

(2018/C 276/32)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelatiwen syd – Sofia

Strony w postępowaniu głównym

EP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy [...] art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty – przewidujący zatrzymanie niezadeklarowanej kwoty w przewidzianym w prawodawstwie krajowym trybie – należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on automatyczny przepadek tej kwoty na rzecz państwa jako skutek niezadeklarowania tej kwoty, bez przeprowadzenia kontroli dotyczącej jej pochodzenia, czy też art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1889/2005 należy interpretować jako dopuszczający jedynie tymczasowe zatrzymanie kwot do chwili dokonania oceny dotyczącej ich pochodzenia przez właściwe organy krajowe[?] Odpowiednio, czy art. 251 ust. 2 Nakazaten kodeks (kodeksu karnego, zwanego dalej „NK”) jest zgodny z uprawnieniem ustanowionym na mocy art. 4 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia[?]
- 2) W zależności od odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze – czy art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on krajowego uregulowania prawnego, w którym za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3 rozporządzenia przewidziano kumulację sankcji w postaci pozbawienia wolności, grzywny i przepadku niezadeklarowanej kwoty na rzecz państwa, bez przeprowadzenia kontroli dotyczącej pochodzenia tej kwoty[?] Czy zastosowanie art. 251 ust. 1 NK w związku z art. 251 ust. 2 NK – obejmujących nałożenie odpowiedniej kary określonej w art. 251 ust. 1 NK oraz będący następstwem wydania orzeczenia skazującego przepadek na rzecz państwa rozpatrywanej kwoty stanowiącej przedmiot przestępstwa określonego w art. 251 ust. 1 NK, zgodnie z określonym w art. 251 ust. 2 NK obligatoryjnym przypadkiem tej kwoty – jest zgodne z określonym w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1889/2005 wymogiem, zgodnie z którym sankcja stosowana w wypadku niedopełnienia obowiązku określonego w art. 3 rozporządzenia powinna być skuteczna, odstraszająca i proporcjonalna do popełnionego naruszenia oraz jego szkodliwości społecznej[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. 2005, L 309, s. 9.

**Odwołanie wniesione w dniu 24 maja 2018 r. przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.
A. od postanowienia Sądu (pierwsza izba) z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-130/17, Polskie
Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A / Komisja**

(Sprawa C-342/18 P)

(2018/C 276/33)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Przedstawiciel: M. Jeżewski, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 marca 2018 r. uznającego skargę Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. w postępowaniu T-130/17 za niedopuszczalną;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie dopuszczalności i uznanie skargi Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. w postępowaniu T-130/17, mającej za przedmiot wniosek, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 6950 final z dnia 28 października 2016 r. w sprawie przeglądu warunków wyłączenia gazociągu OPAL, przyznanych na podstawie dyrektywy 2003/55/WE ⁽¹⁾, z zasad dotyczących dostępu stron trzecich do sieci oraz regulacji taryfowej za dopuszczalną;
- odesłanie sprawy do Sądu celem rozpatrzenia sprawy co do istoty skargi.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błędna interpretacja art. 263 Traktu poprzez uznanie, iż Skarżąca nie jest bezpośrednio dotknięta decyzją KE.

W ramach przedmiotowego zarzutu Skarżąca wskazuje, że błędna jest ocena Sądu stwierdzająca, że Skarżąca nie jest bezpośrednio dotknięta decyzją KE. Podejście zaprezentowane przez Sąd nie jest zgodne z dotychczasowym orzecznictwem wskazującym na bezpośrednie oddziaływanie decyzji Komisji Europejskiej w stosunku do podmiotów niebędących krajowym organem regulacyjnym – adresatem decyzji. W szczególności Skarżąca wskazuje, że niemiecki organ regulacyjny miał oczywistą wolę wydania zwolnienia regulacyjnego.

- 2) Błędna interpretacja art. 263 Traktu poprzez uznanie, iż Skarżąca nie jest indywidualnie dotknięta decyzją KE.

Skarżąca w ramach tego podnosi, iż jej sytuacja pozwala na indywidualizację w rozumieniu orzecznictwa dotyczącego dopuszczalności skargi. Skarżąca ze względu na swoją pozycję rynkową jest indywidualnie dotknięta zaskarżoną decyzją. Decyzja ta wpływa na nią również poprzez sytuację właścicielską na konkurującym z gazociągiem OPAL (który stanowi przedłużenie gazociągu NordStream) gazociągu Jamał, a także sytuację Skarżącej jako podmiotu zobowiązanego do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu.

- 3) Błędna interpretacja art. 263 akapit 4 in fine Traktatu poprzez uznanie, iż zaskarżona decyzja nie jest aktem regulacyjnym.

W ramach przedmiotowego zarzutu Skarżąca wnosi, że decyzja ma charakter aktu regulacyjnego, a ocena Sądu jest w tym zakresie błędna.

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE, Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

**Odwołanie wniesione w dniu 1 czerwca 2018 r. przez Rzeczpospolitą Polskę od wyroku Sądu
(dziewiąta izba) z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-507/15, Rzeczpospolita Polska / Komisja**

(Sprawa C-358/18 P)

(2018/C 276/34)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-507/15 Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej w części, w jakiej wyrok ten oddala następujące zarzuty skargi o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2015)4076) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾:
 - a) część drugą zarzutu pierwszego w odniesieniu do skuteczności kontroli na miejscu przed przyznaniem wstępnego uznania grupom producentów oraz
 - b) część drugą zarzutu drugiego w odniesieniu do oceny ryzyka strat dla funduszu i wysokości zastosowanej stawki korekty ryczałtowej w stosunku do wydatków w ramach środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”.
- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2015)4076) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwotę 55 375 053,74 EUR wydatkowaną przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił skargę Rzeczypospolitej Polskiej o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 142 446,05 EUR oraz 55 375 053,74 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską w ramach środków, odpowiednio: „Owoce i warzywa – programy operacyjne” oraz „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”.

Komisja zarzuciła Rzeczypospolitej Polskiej trzy uchybienia w wydatkowaniu ww. środków. Uchybienia te dotyczyły po pierwsze, kontroli na miejscu dotyczących spełniania przez organizacje producentów kryteriów uznania – ilości kontroli, po drugie kontroli na miejscu przed przyznaniem wstępnego uznania dla grup producentów lub uznania dla organizacji producentów oraz po trzecie, wsparcia wypłaconego na rzecz organizacji producentów z tytułu kosztów nasion w ramach programów operacyjnych.

Drugie z wymienionych powyżej miało polegać na tym, że władze polskie nie zweryfikowały przed udzieleniem wstępnego uznania dla grup producentów oraz przed udzieleniem uznania dla organizacji producentów wymaganej minimalnej wartości produkcji sprzedanej, to jest kryterium o podstawowym znaczeniu dla uznania. Zdaniem Komisji, kontrole na miejscu przeprowadzone przez władze polskie w tym zakresie były nieskuteczne. Kontrole te Komisja uznała za kontrole o kluczowym znaczeniu, a stwierdzone przez Komisję uchybienie stanowiło podstawę nałożenia korekty ryczałtowej w wysokości 10 % wydatków zarówno w odniesieniu do środka „Owoce i warzywa – programy operacyjne”, jak i środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”.

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu wyrokowi następujące zarzuty:

1. Oczywistego przeinaczenia okoliczności faktycznych poprzez:

- odniesienie ustaleń dotyczących nieprawidłowości w kontrolach organizacji producentów przed ich uznaniem do kontroli grup producentów przed wstępnym uznaniem,
- stwierdzenie nieskuteczności kontroli grup producentów przed wstępnym uznaniem wbrew stanowisku Komisji z dnia 1 marca 2011 r. potwierdzającemu skuteczność tych kontroli.

W zakresie tego zarzutu Rzeczpospolita Polska podnosi po pierwsze, że Sąd w sposób niedopuszczalny odniósł ustalenia dotyczące nieprawidłowości w kontrolach organizacji producentów przed ich uznaniem, tj. Vegapol oraz Zrzeszenie Plantatorów Owoców i Warzyw w Łowiczu, do oceny skuteczności kontroli grup producentów przed ich wstępnym uznaniem. Ponadto Rzeczpospolita Polska wykazuje, że Sąd w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne odnosząc się do podnoszonej przez Rzeczpospolitą Polską sprzeczności pomiędzy pismem Komisji z dnia 1 marca 2011 r., potwierdzającym skuteczność kontroli przeprowadzonych przez władze polskie przed przyznaniem wstępnego uznania grupom producentów, a pismem z dnia 24 lutego 2014 r., w którym Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej uchybienia w tym zakresie. Powyższe przeinaczenia doprowadziły Sąd do całkowicie błędnych wniosków o nieskuteczności kontroli grup producentów przed przyznaniem im wstępnego uznania.

2. Naruszenia prawa do skutecznej kontroli sądowej w zakresie wysokości zastosowanej przez Komisję korekty ryczałtowej.

W odniesieniu do tego zarzutu Rzeczpospolita Polska podnosi, że Sąd nie przeprowadził kontroli sądowej w zakresie prawidłowości ustalenia przez Komisję wysokości stawki korekty ryczałtowej dla środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”. W szczególności, Rzeczpospolita Polska podnosi, że Sąd ograniczył swoją kontrolę wyłącznie do sprawdzenia, czy kwestionowane kontrole stanowiły kontrole kluczowe w rozumieniu Wytycznych z dnia 23 grudnia 1997 r. w sprawie szacowania skutków finansowych przyjęte w czasie przygotowywania decyzji o rozliczaniu rachunków sekcji gwarancji EFOGR (VI/5330/97-PL). Sąd nie zbadał natomiast wszystkich pozostałych elementów, które Komisja powinna uwzględnić przy oszacowywaniu ryzyka strat dla budżetu Unii oraz określaniu wysokości stawki korekty.

3. Braku wystarczającego uzasadnienia wyroku w zakresie, w jakim Sąd uznał, że Komisja:

- uprawdopodobniła istnienie nieprawidłowości w kontrolach grup producentów przed wstępnym uznaniem oraz
- zastosowała prawidłową wysokość stawki ryczałtowej.

Rzeczpospolita Polska podnosi w ramach tego zarzutu braki w uzasadnieniu wyroku po pierwsze w zakresie w jakim Sąd uznał, że kontrole grup producentów przed przyznaniem im wstępnego uznania były nieskuteczne, a po drugie w zakresie w jakim Sąd uznał, że stawka korekty finansowej w wysokości 10 % w odniesieniu do środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów” zastosowana została prawidłowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, s. 39

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 4 czerwca 2018 r. – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd / Ministre de
l'Économie et des Finances**

(Sprawa C-363/18)

(2018/C 276/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności ⁽¹⁾, w przypadku gdy oznaczenie pochodzenia produktów objętych zakresem tego rozporządzenia jest obowiązkowe, wymaga, aby produkt pochodzący z terytorium okupowanego przez Izrael od 1967 r. nosił oznaczenie tego terytorium, a także oznaczenie, że produkt pochodzi z osiedli izraelskich, gdy ma to miejsce? W przeciwnym razie czy przepisy tego rozporządzenia, w szczególności te znajdujące się w jego rozdziale VI, pozwalają państwu członkowskiemu wymagać takich oznaczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice
(Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 czerwca 2018 r. – Sky plc, Sky International
AG, Sky UK Limited przeciwko Skykick UK Limited, Skykick Inc**

(Sprawa C-371/18)

(2018/C 276/36)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited

Strona pozwana: Skykick UK Limited, Skykick Inc

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do unijnego znaku towarowego lub prawo do krajowego znaku towarowego zarejestrowanego w państwie członkowskim może zostać unieważnione w całości lub w części na takiej podstawie, że część określeń lub wszystkie określenia w specyfikacji towarów i usług nie są dostatecznie jasne i precyzyjne, aby umożliwić właściwym organom i osobom trzecim ustalenie wyłącznie na podstawie tych określeń zakresu ochrony wynikającej z prawa do znaku towarowego?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy określenie takie jak „oprogramowanie komputerowe” jest zbyt ogólne i obejmuje towary, które są zbyt zróżnicowane, aby mogło ono być zgodne z funkcją znaku towarowego polegającą na wskazaniu pochodzenia w ten sposób, by określenie to było dostatecznie jasne i precyzyjne, tak aby właściwe organy i osoby trzecie mogły określić jedynie na podstawie tego określenia zakres ochrony wynikającej z prawa do znaku towarowego?
- 3) Czy działaniem w złej wierze jest zwykle zgłoszenie znaku towarowego bez zamiaru używania go w odniesieniu do wskazanych towarów lub usług?
- 4) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy można uznać, że zgłaszający dokonał zgłoszenia częściowo w dobrej wierze, a częściowo w złej wierze, jeżeli oraz w zakresie, w jakim zgłaszający miał zamiar używać znaku towarowego w odniesieniu do niektórych ze wskazanych towarów lub usług, lecz nie miał zamiaru używać tego znaku towarowego w odniesieniu do pozostałych wskazanych towarów lub usług?
- 5) Czy art. 32 ust. 3 UK Trade Marks Act 1994 (brytyjskiej ustawy o znakach towarowych z 1994 r.) jest zgodny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 ⁽¹⁾ oraz z wcześniej obowiązującymi aktami prawnymi?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 2015, L 336, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2018 r. – Deutsche Lufthansa AG / Land Berlin

(Sprawa C-379/18)

(2018/C 276/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona pozwana: Land Berlin

Inni uczestnicy postępowania: Berliner Flughafen Gesellschaft mbH; Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy, który przewiduje, że system opłat lotniskowych uchwalony przez zarządzającego portem lotniczym należy przedłożyć w celu zatwierdzenia niezależnemu organowi nadzorującemu, nie zakazując jednocześnie zarządzającemu portem lotniczym i użytkownikowi portu lotniczego ustalenia innych opłat niż zatwierdzone przez organ nadzorujący, jest zgodny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE⁽¹⁾ z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych, a w szczególności z jej art. 3, art. 6 ust. 3–5 jak i art. 11 ust. 1 i 7?
- 2) Czy zgodna ze wskazaną dyrektywą jest wykładnia prawa krajowego, zgodnie z którą użytkownik portu lotniczego nie ma możliwości zaskarżenia zatwierdzenia systemu opłat przez niezależny organ nadzorujący, ale może wnieść powództwo przeciwko zarządzającemu portem lotniczym i podnieść w nim, że opłata ustalona w systemie opłat nie odpowiada względem słuszności?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 70 s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 czerwca 2018 r. – UD / XB

(Sprawa C-393/18)

(2018/C 276/38)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: UD

Strona przeciwna: XB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy fizyczna obecność dziecka w danym państwie stanowi element konieczny do ustalenia miejsca zwykłego pobytu w rozumieniu art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003⁽¹⁾?
- 2) Czy w sytuacji, gdy oboje rodziców posiadają odpowiedzialność rodzicielską, fakt, iż matka została podstępem nakłonią do udania się do innego państwa, a następnie bezprawnie uwięziona przez ojca na terenie tego państwa z zastosowaniem przymusu lub w wyniku innego bezprawnego działania, a w rezultacie musiała urodzić dziecko w tym państwie, ma wpływ na odpowiedź na pytanie nr 1 w sytuacji, w której mogło dojść do naruszenia praw człowieka przynależnych matce lub dziecku zgodnie z art. 3 i 5 Europejskiej konwencji praw człowieka z 1950 r. lub na innej podstawie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – Carolina Minayo Luque/ Quitxalla Stars, SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Sprawa C-432/16) ⁽¹⁾

(2018/C 276/39)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 410 z 7.11.2016.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 18 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Kevin Joseph Devine / Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

(Sprawa C-538/16) ⁽¹⁾

(2018/C 276/40)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland – Niderlandy) – X BV / Inspecteur van de Belastingdienst / Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sprawa C-631/16) ⁽¹⁾

(2018/C 276/41)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 8 maja 2018 r. – Meissen Keramik GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-686/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 276/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 22 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – David Vicente Fernandes / Gabinete Português de Carta Verde

(Sprawa C-71/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/43)

Język postępowania: portugalski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Hiszpania) – José Luis Cabana Carballo / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-141/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/44)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Headlong Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Sprawa C-303/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/45)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Uber BV / Richard Leipold

(Sprawa C-371/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/46)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 marca 2018 r. – Komisja / Chorwacja**(Sprawa C-381/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/47)

Język postępowania: chorwacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.**Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 24 maja 2018 r. – Komisja Europejska /
Republika Portugalska****(Sprawa C-382/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/48)

Język postępowania: portugalski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 kwietnia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika
Chorwacji, popierana przez Republikę Francuską****(Sprawa C-415/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/49)

Język postępowania: chorwacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.**Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 28 maja 2018 r. (wniosek o wydanie
orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom –
Zjednoczone Królestwo) – Hoteles Pinero Canarias SL / Keefe, pełnoletni bez zdolności do czynności
prawnych, reprezentowany przez Eyton****(Sprawa C-491/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/50)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf – Niemcy) – Eurowings GmbH / Klaus Rövekamp, Christiane Rupp

(Sprawa C-615/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/51)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 19.2.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 23 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland / Aylin Wüst, Peter Wüst

(Sprawa C-645/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/52)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Anke Hartog / British Airways plc

(Sprawa C-711/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/53)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 16.4.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover – Niemcy) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov / Swiss Global Air Lines AG

(Sprawa C-721/17) ⁽¹⁾

(2018/C 276/54)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Modesto Jardón Lama/ Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-7/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/55)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 czerwca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii, popierana przez Republikę Francuską

(Sprawa C-27/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/56)

Język postępowania: bułgarski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 83 z 5.3.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – AX / BW

(Sprawa C-57/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/57)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-87/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/58)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Wielkie Księstwo
Luksemburga**

(Sprawa C-88/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/59)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 czerwca 2018 r. – Tribunal Arbitral Tributário (Centro de
Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Raúl Vítor Soares de Sousa / Autoridade
Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-196/18) ⁽¹⁾

(2018/C 276/60)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Francja / Komisja

(Sprawa T-259/13 RENV) ⁽¹⁾

(EFOGR – Sekcja Gwarancji – EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Środki wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich – Obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych – Ryczałtowa korekta finansowa – Wydatki poniesione przez Francję – Kryterium obsady – Kontrole na miejscu)

(2018/C 276/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, S. Horrenberger, R. Coesme, E. de Moustier i A.L. Desjonquères, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo D. Bianchi, G. von Rintelen i J. Aquilina, następnie D. Bianchi, G. von Rintelen i A. Lewis, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/123/UE z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2013, L 67, s. 20).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – KV / Komisja

(Sprawa T-104/15) ⁽¹⁾

[Umowy o dotacje zawarte w ramach programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) – Projekty „Green Business is Smart Business” i „LadybizIT: Woman entrepreneurship on the verge of ICT” – Koszty niekwalifikowalne – Skarga o stwierdzenie nieważności – Brak kompetencji Komisji]

(2018/C 276/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KV (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Gheorghiu i K. Skelly, a następnie C. Gheorghiu, I. Rubene i J. King, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) (przedstawiciele: początkowo H. Monet i D. Homann, a następnie H. Monet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 9706 final, z dnia 16 grudnia 2014 r., oddalającej jako bezzasadne odwołanie skarżącej wniesione przeciw decyzji EACEA z dnia 23 września 2014 r. dotyczącej braku kwalifikowalności niektórych kosztów personelu w świetle dwóch umów o dotacje zawartych w dniu 30 września 2010 r. i 9 września 2011 r. między skarżącą a EACEA na realizację projektów europejskich „Green Business is Smart Business” i „LadybizIT: Woman entrepreneurship on the verge of ICT”.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 9706 final z dnia 16 grudnia 2014 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) Komisja pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez KV.
- 4) Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 11.5.2015.

Wyrok Sądu z dnia z dnia 20 czerwca 2018 r. – KV / EACEA

(Sprawa T-306/15 i T-484/15) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa – Umowy o dotacje zawarte w ramach programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007–2013) – Projekty NEST i „This is IT” – Koszty niekwalifikowalne – Zmiana kwalifikacji skargi]

(2018/C 276/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KV (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) (przedstawiciele: początkowo H. Monet i D. Homann, a następnie H. Monet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 272 TFUE żądanie stwierdzenia, że uznając niektóre koszty personelu poniesione przez skarżącą w ramach projektów „Network of Staff and Teachers in childcare services” (NEST) oraz „Facilitating and fostering digital competence through volunteers – This is IT” (This is IT) za niekwalifikowane, EACEA błędnie zinterpretowała i zastosowała postanowienia umowne dotyczące tych projektów.

Sentencja

- 1) Sprawy T-306/15 i T-484/15 zostają połączone do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) KV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

**Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Deutsche Post / EUIPO – Verbis Alfa et EasyPack (InPost)
(Sprawa T-537/15) ⁽¹⁾**

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego InPost – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe INFOPOST i ePOST oraz wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy POST – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak naruszenia renomy i brak rozmycia – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001) – Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem}

(2018/C 276/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Viefhues i T. Heitmann, następnie adwokat M. Viefhues)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Rajh, G. Sakalaite-Orlovskiene i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Verbis Alfa sp. z o.o. (Kraków, Polska) i EasyPack sp. z o.o. (Kraków) (przedstawiciel: adwokaci M. Żabińska, A. Kockläuner i O. Nilgen)

Przedmiot

Skarga na decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 czerwca 2015 r. (sprawa R 546/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Deutsche Post z jednej strony a Verbis Alfa i EasyPack z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deutsche Post AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 czerwca 2018 r. – Haverkamp IP / EUIPO – Sissel (dywanik)(Sprawa T-227/16) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający dywanik – Wcześniejszy wzór – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Dowód nasycenia stanu sztuki wzorniczej – Brak innego całościowego wrażenia – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Artykuł 63 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002]

(2018/C 276/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Haverkamp IP GmbH (Kindberg, Austria), dopuszczona do wstąpienia do sprawy w miejsce Reinharda Haverkampa (przedstawiciel: adwokat A. Waldenberger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Hanne i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lutego 2016 r. (sprawa R 2618/2014-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Sissel a R. Haverkampem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Haverkamp IP GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 21 czerwca 2018 r. – Haverkamp IP / EUIPO – Sissel (Wzór powierzchni plaży z kamyków)(Sprawa T-228/16) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający wzór powierzchni plaży z kamyków – Wcześniejszy wzór – Podstawa unieważnienia – Brak nowości – Artykuł 5 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2018/C 276/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Haverkamp IP GmbH (Kindberg, Austria), której zezwolono na wstąpienie do postępowania w miejsce Reinhard Haverkamp (przedstawiciel: adwokat A. Waldenberger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Hanne i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lutego 2016 r. (sprawa R 2619/2014-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Sissel a R. Haverkampem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Haverkamp IP GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – České dráhy / Komisja

(Sprawa T-325/16) ⁽¹⁾

(Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli – Proporcjonalność – Brak arbitralnego charakteru – Obowiązek uzasadnienia – Poszlaki o wystarczająco poważnym charakterze – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Prawo do obrony)

(2018/C 276/67)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: České dráhy a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci K. Muzikář, J. Kindl i V. Kuča)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, A. Biolan, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji C(2016) 2417 final z dnia 18 kwietnia 2016 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003, skierowaną do spółki České dráhy, jak również do wszystkich spółek kontrolowanych przez nią bezpośrednio lub pośrednio, nakazującą im poddanie się kontroli (sprawa AT.40156 – Falcon).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2016) 2417 final z dnia 18 kwietnia 2016 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003, skierowanej do spółki České dráhy, a.s., jak również do wszystkich spółek kontrolowanych przez nią bezpośrednio lub pośrednio, nakazującej im poddanie się kontroli (sprawa AT.40156 – Falcon) w zakresie, w jakim dotyczy ona tras innych niż trasa Praga–Ostrawa i zachowania innego niż podejrzewane stosowanie cen poniżej kosztów.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 29.8.2016.

**Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Sicignano/EUIPO – IN.PRO.
DI (GiCapri „a giacchett’e capri”)**

(Sprawa T-619/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GiCapri „a giacchett’e capri” – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy CAPRI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 276/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pasquale Sicignano (Santa Maria la Carità, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli i G. Petrocchi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była) również, interwenient przed Sądem: Inghirami Produzione Distribuzione SpA (IN.PRO.DI) (Mediolan, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2016 r. (sprawa R 806/2015-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między IN.PRO.DI a P. Sicignanem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pasquale Sicignano zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – České dráhy / Komisja

(Sprawa T-621/16) ⁽¹⁾

(Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli – Kontrola nakazana na podstawie informacji pochodzących z innej kontroli – Proporcjonalność – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do poszanowania życia prywatnego – Prawo do obrony)

(2018/C 276/69)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: České dráhy a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci K. Muzikář, J. Kindl i V. Kuča)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, A. Biolan, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 3993 final z dnia 22 czerwca 2016 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, skierowanej do spółki České dráhy oraz wszystkich spółek bezpośrednio lub pośrednio przez nią kontrolowanych, nakazującej im poddanie się kontroli (sprawa AT.40401 – Twins).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) České dráhy, a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Akant Monika i Zbigniew Harasym / EUIPO – Hunter Douglas Holding (COSIMO)

(Sprawa T-739/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego COSIMO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy COSIFLOR – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001)}

(2018/C 276/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akant Monika i Zbigniew Harasym sp. j. (Koszalin, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Krekora)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Hunter Douglas Holding GmbH & Co.KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Sonntag)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 sierpnia 2016 r. (sprawa R 2364/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Hunter Douglas Holding a Akant Monika i Zbigniew Harasym.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Akant Monika i Zbigniew Harasym sp. j. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – France.com / EUIPO – Francja (FRANCE.com)

(Sprawa T-71/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FRANCE.com – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy France – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 276/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: France.com, Inc. (Coral Gables, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Bertrand)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas i D. Segoin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2016 r. (sprawa R 2452/2015-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Republiką Francuską a France.com.

Sentencja

1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.

2) France.com, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Jumbo Africa / EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)

(Sprawa T-78/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy JUMBO – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania – Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]}

(2018/C 276/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jumbo Africa (L'Hospitalet de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. C. Buganza González i E. Torner Lasalle)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. García Murillo i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: ProSiebenSat.1 Licensing GmbH (Unterföhring, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 października 2016 r. (sprawa R 227/2016-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między ProSiebenSat.1 Licensing a Jumbo Africa.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jumbo Africa, SL pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 28 czerwca 2018 r. – Amplexor Luxembourg / Komisja

(Sprawa T-211/17) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej – przetwarzanie ogłoszeń przeznaczonych do publikacji w suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej – Równe traktowanie oferentów – Zneutralizowanie przewagi aktualnego wykonawcy – Nadużycie władzy)

(2018/C 276/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciel; adwokat J.-F. Steichen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà i O. Verheecke, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Urzędu Publikacji Unii Europejskiej (OP) z dnia 13 lutego 2017 r. o sklasyfikowaniu na drugim miejscu oferty skarżącej w przetargu nr 10651 dotyczącym umowy ramowej w sprawie zamówienia kaskadowego na przetwarzanie ogłoszeń przeznaczonych do publikacji w suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Amplexor Luxembourg Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym postępowania w sprawie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2018 r. – NCL/EUIPO (FEEL FREE)(Sprawa T-362/17) ⁽¹⁾**{Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego FEEL FREE –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i ust.
2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}**

(2018/C 276/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NCL Corporation Ltd (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: W. Schramek, A. Söder i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2017 r. (sprawa R 2094/2016-4), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego FEEL FREE jako unijnego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) NCL Corporation Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

**Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2018 r. – Staropilsen / EUIPO – Pivovary Staropramen
(STAROPIILSEN; STAROPLZEN)**(Sprawa T-556/17) ⁽¹⁾**{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny
unijny znak towarowy STAROPIILSEN; STAROPLZEN – Wcześniejsze słowne, unijny i krajowe, znaki
towarowe STAROPRAMEN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo
wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009
[obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}**

(2018/C 276/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Staropilsen s. r. o. (Pilzno, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat A. Kodrasová)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Pivovary Staropramen s. r. o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Vojáček)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2017 r. (sprawa R 236/2017-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Pivovary Staropramen a Staropilsen.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Staropilsen s. r. o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Anabi Blanga/EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)

(Sprawa T-657/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego HPC POLO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy POLO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Charakter odróżniający – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 276/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gidon Anabi Blanga (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat M. J. Sanmartín Sanmartín)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Zajfert, D. Walicka i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: The Polo/Lauren Company LP (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Black, solicitor i S. Baran, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2017 r. (sprawa R 2368/2016-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między The Polo/Lauren Company a G. Anabim Blanga

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) M. Gidon Anabi Blanga zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 18.12.2017.

Wyrok Sądu z dnia 29 czerwca 2018 r. – hoehchstmass Balzer / EUIPO (Kształt obudowy taśmy mierniczej)

(Sprawa T-691/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt obudowy taśmy mierniczej – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 276/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: hoehchstmass Balzer GmbH (Sulzbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Zapfe)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fisher, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2017 r. (sprawa R 2331/2016-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia trójwymiarowego tworzonego przez kształt obudowy taśmy mierniczej jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Hoechstmass Balzer GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – I / Parament

(Sprawa T-156/17) ⁽¹⁾

(Służba publiczna – Akredytowany asystent parlamentarny – Rozwiązanie umowy – Zawisłość sporu – Niedopuszczalność)

(2018/C 276/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: L (przedstawiciel: adwokat I. Coutant Peyre)

Strona pozwana: Parament Europejski (przedstawiciele: Í. Ní Riagáin Düro i M. Windisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu z dnia 24 czerwca 2016 r. o rozwiązaniu ze skarżącym umowy o pracę w charakterze akredytowanego asystenta parlamentarnego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Unigroup/EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)(Sprawa T-587/17) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego nailicin – Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluksu NAILCLIN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Kopia świadectwa rejestracji wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] – Uwzględnienie dokumentu przedłożonego wraz ze sprzeciwem – Zasada 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] – Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej}

(2018/C 276/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unigroup ApS (Lyngby, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Rijsdijk)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Pronova Laboratories BV (Muiden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat S. Wertwijn)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2017 r. (sprawa R 2359/2016-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pronova Laboratories a Unigroup.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Unigroup ApS pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Pronova Laboratories BV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – Brunke/Komisja.

(Sprawa T-258/18)

(2018/C 276/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lothar Brunke (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin A. Schniebel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dyskryminującego skutku dyrektywy 2005/36/WE w odniesieniu do możliwości wykonywania zawodu lekarza bez kwalifikacji lekarza specjalisty;

- pomocniczo, zobowiązanie pozwanej, aby w drodze decyzji na korzyść skarżącego z uwzględnieniem stanowiska prawnego Sądu umożliwiła dopuszczenie grupy zawodowej lekarzy lekarza specjalistę leczenia metodami naturalnymi przy jednoczesnym uznaniu wieloletniego doświadczenia w ramach prywatnej praktyki lekarskiej oraz około zawodowego szkolenia doskonalenia w odpowiednich okresach;
- pomocniczo, stwierdzenie, że Komisja nie dopełniła swoich obowiązków wynikających z traktatu o TUE przez to, że nie wydała decyzji wskutek zażalenia strony skarżącej z dnia 6 czerwca 2017 r. jak również wskutek zażalenia z dnia 27 grudnia 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. ⁽¹⁾ stwarza utrudnienie w wykonywaniu zawodu lekarza w całej Europie, ponieważ brak przepisów wyłączających dla osób nieposiadających kwalifikacji lekarza specjalisty prowadzi do faktycznego zakazu wykonywania zawodu przez skarżącego. W tym kontekście skarżący podnosi zarzut braku ustosunkowania się Komisji względem tej okoliczności o charakterze dyskryminacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Mediaservis / Komisja

(Sprawa T-316/18)

(2018/C 276/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mediaservis s. r. o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci D. Vosol i C. Schneider)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 753 final z dnia 19 lutego 2018 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń w odniesieniu do pomocy państwa dla poczty czeskiej za świadczenie pocztowych usług powszechnych w okresie 2013–2017;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i 3 TFUE.

- Komisja postanowiła nie wszczynać postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, mimo iż napotkała poważne trudności przy dokonywaniu oceny zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem.

2. Zarzut drugi dotyczący przeprowadzenia niewystarczającego i niekompletnego badania niniejszej sprawy i niezbadanie przez Komisję wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych jej przez osoby, przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia, na których interesy może mieć wpływ przyznanie pomocy oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia.

- Komisja nie zbadła wszystkich kwestii podniesionych w skardze złożonej do niej przez skarżącą. Komisja pobieżnie stwierdziła natomiast, że obliczenie kosztów netto zostało oparte na właściwej rozdzielności księgowej między kosztami usługi powszechnej i innymi kosztami.
 - Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek uzasadnienia w tym względzie.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy obliczaniu kosztów i kontroli braku nadmiernej rekompensaty.
- Komisja doszła do błędnego wniosku, że koszty poniesione przez Česká pošta, objęte zakresem usługi powszechnej i wychodzące poza ten zakres, zostały podzielone zgodnie z pkt 31 zasad ramowych UOIG z 2012 r. ⁽¹⁾
 - Komisja oparła swą decyzję w tym zakresie na oczywiście nierealistycznym alternatywnym scenariuszu.
 - W alternatywnym scenariuszu zaakceptowanym przez Komisję nie uwzględniono tego, że czeska ustawa prawo pocztowe wprowadza wymóg, by ceny obejmowały wszystkie poniesione koszty.
 - Obliczenie kosztów netto zostało dokonane z naruszeniem pkt 32 zasad ramowych UOIG z 2012 r., ponieważ nie uwzględniono w nim istotnych źródeł dochodów, nawet jeśli są one powiązane z innymi rodzajami działalności niż UOIG.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego naruszenia prawa przy stosowaniu pkt 25 zasad ramowych UOIG z 2012 r., w związku z załącznikiem I Part B dyrektywy pocztowej ⁽²⁾.
- Mimo że w pkt 25 zasad ramowych UOIG z 2012 r. i w załączniku I część B do dyrektywy pocztowej wprowadzono wymóg, by przy obliczaniu kosztu netto świadczenia usługi powszechnej ocenić korzyści, w tym korzyści niematerialne, osiągnane przez operatora świadczącego usługę powszechną (uwzględnić wszelkie korzyści niematerialne i korzyści rynkowe dla operatora świadczącego usługę powszechną), załącznik A.1 do decyzji Komisji dotyczył jedynie korzyści niematerialnych.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia pkt 51 i nast. zasad ramowych UOIG z 2012 r. i naruszenia obowiązku uzasadnienia.
- Z powodu zachowania na rynku Česká pošta mającego na celu wyeliminowanie konkurentów z rynku, Komisja była zobowiązana do nałożenia dodatkowych wymogów niezbędnych, aby nie nastąpił wpływ na rozwój wymiany handlowej w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Unii w rozumieniu pkt 51 i nast. zasad ramowych UOIG z 2012 r., ale nie uczyniła tego.
 - Nawet jeśli na Komisji nie ciążył taki obowiązek, to była ona w kontekście udziału w rynku i zachowania na rynku Česká pošta zobowiązana do wyjaśnienia w sposób konkretny powodów, dla jakich takie dodatkowe wymogi nie były konieczne, ale nie uczyniła tego.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji, Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011) (Dz.U. 2012, C 8, s. 15).

⁽²⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998, L 15, s. 14), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. 2008 L 52, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Amazon EU i Amazon.com / Komisja**(Sprawa T-318/18)**

(2018/C 276/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amazon EU Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) i Amazon.com, Inc. (Seattle, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci D. Paemen, M. Petite i A. Tombiński)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) wdrożonej przez Luksemburg na rzecz Amazona, zgodnie z którą to decyzją w okresie od maja 2006 r. do czerwca 2014 r. Luksemburg przyznał LuxOpCo niezgodną z prawem pomoc państwa na podstawie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego udzielonej w 2003 r. ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 decyzji; i
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, jako że w decyzji nie wykazano istnienia korzyści na rzecz skarżących w świetle elementów porównawczych przedstawionych przez skarżące.
 - W decyzji zignorowano niesłusznie bezpośrednie dowody świadczące o tym, że opłaty licencyjne, które LuxOpCo rzeczywiście zapłaciło za wartości niematerialne w spornym okresie, były zgodne z zasadą ceny rynkowej, jako że interpretacja indywidualna prawa podatkowego z 2003 r. nie przyniosła rzeczywistej korzyści w postaci zmniejszenia podstawy opodatkowania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, jako że w decyzji stwierdzono istnienie korzyści na podstawie błędnej analizy funkcji LuxOpCo i Amazon European Holding Technologies S.C.S.
 - Przeprowadzona w decyzji analiza funkcji pełnionych przez Amazon European Holding Technologies S.C.S. (zwaną dalej „LuxSCS”) i LuxOpCo jest obarczona wieloma istotnymi naruszeniami prawa i błędami co do okoliczności faktycznych. Błędy te wpływają na zastosowanie w decyzji metody marży transakcyjnej netto i na wynikający stąd główny wniosek dotyczący istnienia korzyści.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasady dobrej administracji, gdyż w decyzji stwierdzono istnienie korzyści bez uwzględnienia wszystkich dowodów.
 - W decyzji nie zbadano dowodów zawartych w aktach sprawy z wymaganą starannością i bezstronnością.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i obowiązku uzasadnienia, ponieważ decyzja, w której stwierdzono istnienie korzyści, opiera się na założeniu, że opłaty licencyjne nie były zgodne z zasadą ceny rynkowej.
 - Dokonane w decyzji stwierdzenie korzyści zakłada, że LuxOpCo zapłaciło cenę transferową, która odbiega w oczywisty sposób od zasady ceny rynkowej, w związku z czym jest ona nieuzasadniona.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż rozumowanie przedstawione posiłkowo w decyzji nie wykazuje istnienia korzyści.
- Przedstawiony w decyzji posiłkowy wniosek, że interpretacja indywidualna prawa podatkowego z 2003 r. przy sporzyła LuxOpCo korzyść gospodarczą, ponieważ została ona oparta na trzech nieodpowiednich wyborach metodycznych, opiera się na błędnym określeniu funkcji pełnionych, odpowiednio, przez LuxOpCo i LuxSCS oraz jest bezpodstawny.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż w decyzji zakwalifikowano błędnie interpretację indywidualną prawa podatkowego z 2003 r. jako indywidualny środek ad hoc oraz w konsekwencji niesłusznie oparto się w niej na domniemaniu selektywności.
- Opierając się na błędnej kwalifikacji interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z 2003 r. jako indywidualnego środka ad hoc, w swoich głównych wnioskach dotyczących selektywności Komisja błędnie stosuje domniemanie selektywności w celu stwierdzenia, że interpretacja ta ma charakter selektywny.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa, gdyż analiza selektywności jest oparta na błędnych ramach odniesienia.
- W swoich posiłkowych wnioskach dotyczących selektywności Komisja –z naruszeniem mającego zastosowanie orzecznictwa –niesłusznie wykluczyła w decyzji z ram odniesienia ogólną praktykę administracyjną Luksemburga w zakresie cen transferowych.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasad pewności prawa, nieretroaktywności i niedyskryminacji oraz istotnego wymogu proceduralnego, ponieważ w decyzji Komisja ocenia ważność interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z 2003 r. na podstawie późniejszych wytycznych OECD.
- W decyzji zastosowano w sposób retroaktywny i dyskryminacyjny, oraz niesłusznie narzucono skarżącym i Luksemburgowi, normy wytycznych OECD z 2017 r. dotyczących cen transferowych opublikowanych po raz pierwszy po tym, jak Komisja wszczęła postępowanie przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE oraz długo po udzieleniu interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z 2003.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia art. 17 rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾, ponieważ w decyzji nakazano odzyskanie pomocy, mimo że upłynął już termin przedawnienia.
- Odzyskanie pomocy nakazane w decyzji jest niezgodne z prawem, ponieważ upłynął dziesięcioletni termin przedawnienia przewidziany w art. 17 rozporządzenia 2015/1589.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji Europejskiej (UE) 2018/859 z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) wdrożonej przez Luksemburg na rzecz Amazona [notyfikowana jako dokument nr C(2017) 6740] (Dz.U. 2018, L 153, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9)

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2018 r. – J. García Carrión / EUIPO – Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Sprawa T-358/18)

(2018/C 276/83)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: J. García Carrión, SA (Jumilla, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Arsuaga Santos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Codorníu, SA

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „JAUME CODORNÍU” – zgłoszenie nr 14 543 599

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 kwietnia 2018 r. w sprawie R 451/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego nr 14 543 599 dla klasy 33;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2018 r. – Unifarco/EUIPO – GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)

(Sprawa T-359/18)

(2018/C 276/84)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Unifarco SpA (Santa Giustina, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Perani i J. Graffer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche Srl (Rzym, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy TRICOPID – zgłoszenie nr 14 287 056

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie R 2150/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001;
- Naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2018 r. – APEDA / EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)

(Sprawa T-361/18)

(2018/C 276/85)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (Nowe Delhi, Indie) (przedstawiciel: adwokat N. Dontas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Ateny, Grecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy SIR BASMATI RICE – unijny znak towarowy nr 13 102 454

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 marca 2018 r. w sprawie R 90/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, za wyjątkiem jej części dotyczącej oznaczonych spornym unijnym znakiem towarowym należących do klasy 30 „sago” i „sztucznego ryżu [niegotowanego]”;
- unieważnienie w całości prawa do unijnego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z postępowaniem przed Sądem, Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oparte na bezwzględnej podstawie unieważnienia/odmowy rejestracji dotyczącej charakteru wprowadzającego w błąd;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oparte na bezwzględnej podstawie unieważnienia dotyczącej zgłoszenia unijnego znaku towarowego w złej wierze;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oparte na bezwzględnej podstawie unieważnienia/odmowy rejestracji dotyczącej charakteru opisowego;
- Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w odniesieniu do wystarczającego uzasadnienia decyzji EUIPO.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2018 r. – Pet King Brands / EUIPO – Virbac (SUIMOX)**(Sprawa T-366/18)**

(2018/C 276/86)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Pet King Brands, Inc. (Bartlett, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Schmidpeter)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Virbac SA (Carros, Francja)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Virbac SA*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SUIMOX – zgłoszenie nr 15 039 993*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2018 r. w sprawie R 1835/2017-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2018 r. – Sixsigma Networks Mexico/EUIPO – Marijn van Oosten Holding (UKIO)

(Sprawa T-367/18)

(2018/C 276/87)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sixsigma Networks Mexico, SA de CV (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciele: adwokaci C. Casas Feu i J. Dorado Lopez-Lozano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Marijn van Oosten Holding BV (Amsterdam, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający / Właściciel spornego znaku towarowego: Marijn van Oosten Holding BV

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „UKIO” – unijny znak towarowy nr 15 079 023

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 marca 2018 r. w sprawie R 1536/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Marijn van Oosten Holding BV kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2018 r. – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret / EUIPO – Grupo Bimbo (ETI Bumbo)

(Sprawa T-368/18)

(2018/C 276/88)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Eskişehir, Turcja) (przedstawiciele: adwokaci D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez i N. Martínez de las Rivas Malagón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grupo Bimbo, SAB de CV (Meksyk, Meksyk)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „ETI Bumbo” – zgłoszenie nr 14 895 585

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 kwietnia 2018 r. w sprawie R 1459/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 i art. 76 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2018 r. – Napolitano/Komisja**(Sprawa T-369/18)**

(2018/C 276/89)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: John Napolitano (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzje zaskarżone w skardze to: decyzja z dnia 27 września 2017 r., z której wynika, że skarżący nie znalazł się na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/324/16, decyzja z dnia 25 października 2017 r. oddalająca wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej oraz decyzja organu powołującego z dnia 7 marca 2018 r. oddalająca zażalenie administracyjne skarżącego, wniesione zgodnie z art. 90 regulaminu pracowniczego. Ogłoszenie o konkursie, o którym mowa w tym postępowaniu, miało na celu wybór dziesięciu szefów zespołów dochodzeniowych (AD 9), którzy mieli zostać wpisani na listy rezerwowe wykorzystywane przez Komisję Europejską (głównie przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych) w celu rekrutacji nowych urzędników, na stanowiskach administratorów, do kierowania zespołem osób prowadzących dochodzenia, pracujących w obszarze wydatków UE, walki z korupcją i poważnych wykroczeń personelu UE, ceł i handlu, wyrobów tytoniowych i podrabianych towarów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów dotyczących systemu językowego w instytucjach europejskich, w szczególności art. 1, 2 i 6 rozporządzenia nr 1/58, zakazu dyskryminacji ze względu na język, zasady proporcjonalności określonej w art. 5 TFUE i art. 27 regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez przewodniczącą komisji konkursowej obowiązku bezstronności i art. 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez komisję konkursową ogłoszenia o konkursie, w zakresie, w jakim po pierwsze, licząc punkty uzyskane w teście wielokrotnego wyboru oraz w teście dotyczącym kompetencji ogólnych, komisja niezgodnie z prawem zrównała odrębne pojęcia (mianowicie „minimalna wymagana ocena” i charakter „eliminujący”), a po drugie, w ramach studium przypadku w kontekście testu ogólnego, wybrała ona kwestie, które były zbyt szczegółowe i dawały przewagę tym, którzy już mieli doświadczenie w OLAF-ie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równości kandydatów, a także nieobiektywny charakter ocen ze względu na brak stałego charakteru komisji konkursowej.
5. Zarzut piąty dotyczący błędu w ocenie w świetle dużej rozbieżności między indywidualnymi uznaniowymi ocenami komisji konkursowej. Ponadto z ogólnych przepisów nie wynika jasno, że testy należy rozpatrywać całkowicie oddzielnie.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2018 r. – Reiner Stemme Utility Air Systems / EASA

(Sprawa T-371/18)

(2018/C 276/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Reiner Stemme Utility Air Systems GmbH (Wildau, Niemcy) (przedstawiciele: O. Alexander i P. Stompfe, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wezwania do zapłaty faktury nr 90091554 z dnia 28 kwietnia 2017 r., wystawionej przez pozwaną w formie decyzji komisji odwoławczej EASA z dnia 19 kwietnia 2018 r.;
- stwierdzenie, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 319/2014⁽¹⁾ z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie;
- zawieszenie wymagalności faktury nr 90091554 z dnia 28 kwietnia 2017 r. do dnia wydania orzeczenia Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja przekroczyła swe kompetencje w zakresie pobierania podatków w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego.

Skarżąca podnosi, że „opłaty” za samoloty kategorii od 2 000 kg do 5 700 kg stały się podatkami z powodu „drastycznego wzrostu” „opłaty ryczałtowej” o ponad 1 700 %. W tym konkretnym przypadku usługi świadczone przez pozwaną na rzecz obywateli, są tak znikome (minimalne), że nie sposób uznać uiszczanych za nie „opłat” za wynagrodzenie za usługę, ale raczej one stanowią rodzaj opodatkowania.

Komisja nie ma jednak uprawnień do nakładania podatków w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego. Z tych względów rozporządzenie Komisji (UE) nr 319/2014, które przewiduje opłatę ryczałtową w wysokości 263 800 EUR za procedurę certyfikacji statków powietrznych, takich jak należące do skarżącej, która w znacznym stopniu pozostaje bez związku z czynnościami wykonywanymi przez pozwaną, przez co nie może być traktowana jako ekwiwalent świadczonej usługi, narusza zasadę kompetencji powierzonych.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym sporna faktura, potwierdzona sporną decyzją stanowi naruszenie art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Zdaniem skarżącej opłaty zastosowane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 319/2014 za określoną procedurę certyfikacji były nieproporcjonalne do realizowanego celu, a w konsekwencji naruszały wolność prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym sporna faktura, potwierdzona sporną decyzją stanowi przejaw dyskryminacji, a z tego względu naruszenie art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Sporna faktura wystawiona przez pozwaną na podstawie rozporządzenia (UE) nr 319/2014 nie spełnia wymogów art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, skoro skarżąca została potraktowana w sposób odmienny w stosunku do innych producentów statków powietrznych ubiegających się o określony typ certyfikacji, chociaż sytuacja wymagała jednakowego traktowania.

4. Zarzut czwarty zgodnie z którym naruszono art. 13 ust. 2 TUE

Wreszcie skarżąca uważa, że art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 319/2014 nie nadaje pozwanej żadnych uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie uiszczania opłat za procedurę certyfikacji. Przepis ten określa raczej kiedy należy opłata winna być opłatą ryczałtową a kiedy opłatą zmienną. Komisja naruszyła w ten sposób służące jej uprawnienia prawodawcze, a w konsekwencji naruszyła równowagę międzyinstytucjonalną Unii, ustanowioną w art. 13 ust. 2 TUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 319/2014 z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 593/2007 (Dz.U. 2014 L 93, s. 58).

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2018 r. – NHS / EUIPO – HLC SB Distribution (CRUZADE)

(Sprawa T-378/18)

(2018/C 276/91)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NHS, Inc. (Santa Cruz, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Olson)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: HLC SB Distribution, SL (Irún, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: HLC SB Distribution, SL

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy CRUZADE – zgłoszenie nr 13 528 112

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 kwietnia 2018 r. w sprawie R 1217/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odrzucenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 013 528 112 w odniesieniu do „deskorołek i części do nich”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2018 r. – Engel / EUIPO – F. Engel (ENGEL)

(Sprawa T-381/18)

(2018/C 276/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Engel GmbH (Pfullingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Pfitzer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: F. Engel K/S (Haderslev, Dania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego ENGEL – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 178 629

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 marca 2018 r. w sprawie R 1423/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania
- zawieszenie postępowania do czasu wydania decyzji w przedmiocie unieważnienia znaków towarowych F. Engel.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. c) rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie prawa do rzetelnego procesu.

Postanowienie Sądu z dnia 19 czerwca 2018 r. – UE / Komisja**(Sprawa T-487/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/93)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. – Teollisuuden Voima / Komisja**(Sprawa T-620/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/94)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 19 czerwca 2018 r. – UE / Komisja**(Sprawa T-148/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 276/95)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL